

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.12.2010
KOM(2010) 721 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

De regionale initiativers fremtidige rolle

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

De regionale initiativers fremtidige rolle

1. BAGGRUND

De regionale initiativer blev oprettet i foråret 2006 af Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Elektricitet og Gas (ERGEG) på Europa-Kommissionens initiativ som et skridt på vejen fra nationale el- og gasmarkeder til et fælles energimarked. Syv regioner for el¹ og tre regioner for gas blev opbygget.

De regionale initiativer har indebåret, at reguleringsmyndigheder, netværksoperatører og andre berørte parter i nabolande har fået et forum, hvor de kan mødes og diskutere spørgsmål af fælles interesse. Mange regionale initiativer har gjort fremskridt på en lang række områder. Elregionerne har hovedsagelig fokuseret på håndtering af overbelastning, balancering og spørgsmål om gennemsigtighed. Gasregionerne har arbejdet med spørgsmål, som vedrører forbindelser, driftskompatibilitet, gennemsigtighed, knudepunkter og forsyningssikkerhed.

Der er nu gået fem år, siden de regionale initiativer blev skabt, og Kommissionen mener, at de bør vurderes for at se, om processen, sammensætningen eller forvaltningen bør ændres for at gøre initiativerne mere effektive, så de i højere grad bidrager til virkeliggørelsen af det indre marked. En sådan gennemgang passer også ind i ikrafttrædelsen af den tredje lovgivningspakke om det indre energimarked (også kaldet den tredje energipakke)². Den tredje energipakke tilvejebringer nye værktøjer for reguleringen på EU-plan gennem netværksregler, som Kommissionen kan gøre bindende gennem komitologiproceduren, og ændrer den institutionelle arkitektur gennem etableringen af det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (ACER). Kommissionen iværksatte sidste år en undersøgelse af regionale initiativer³. Sideløbende hermed fremlagde Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Elektricitet og Gas (ERGEG) sit strategipapir om de regionale initiativers rolle⁴. Derudover har nogle berørte parter udgivet deres rapport om regionalt samarbejde⁵, og Kommissionen organiserede i juli en konference⁶ om regionale initiativer i fællesskab med ERGEG.

---

¹ I 2008 oprettedes også *Energy Community Region*.

² Se www.ec.europa.eu/energy/gas_electricity/third_legislative_package_en.htm. Pakken består af direktiv 2009/72/EF, direktiv 2009/73/EF, forordning (EF) nr. 713/2009, forordning (EF) nr. 714/2009 og forordning (EF) nr. 715/2009.

³ Undersøgelsen er blevet offentliggjort på Generaldirektorat for Energis websted: "Fra regionale markeder til EU's indre marked" (april 2010): www.ec.europa.eu/energy/gas_electricity/studies/electricity_en.htm.

⁴ Strategy for delivering a more integrated European energy market: The role of the ERGEG Regional Initiatives. An ERGEG Conclusions Paper. E10-RIG-10-04, 21. maj 2010 (www.energy-regulators.eu/portal/page/portal/EER_HOME/EER_PUBLICATIONS/CEER_ERGEG_PAPERS/Cross-Sectoral/2010/E10-RIG-10-04_Strategy_Conclusions_21-May-10.pdf).

⁵ Se f.eks. rapporten fra Eurelectric:

<http://www.eurelectric.org/Download/Download.aspx?DocumentFileID=62455>.

⁶ Se http://www.energy-regulators.eu/portal/page/portal/EER_HOME/EER_INITIATIVES/Regional_Initiatives_Conferences/2010%20RI%20Conference.

Formålet med denne meddelelse er med udgangspunkt i undersøgelsens konklusioner og diskussionerne at indhente berørte parter syn på mulige løsningsmodeller til at gøre videreførelsen af regionale initiativer mere effektiv.

I forlængelse af denne meddelelse og afhængigt af de indkomne svar fra berørte parter, som meddelelsen afstedkommer, påtænker Kommissionen at iværksætte et initiativ på grundlag af artikel 12, stk. 3, i forordningerne om el og gas⁷. Ifølge denne artikel kan Kommissionen omdefinere hver regional samarbejdsstrukturens geografiske udstrækning inden for rammerne af en omfattende reform af de regionale initiativers opgaver og forvaltning, hvor alle aktører, Kommissionen, ERGEG, ACER og transmissionssystemoperatører, medlemsstater og berørte parter bidrager i overensstemmelse med deres respektive roller og ansvarsområder.

2. OPGAVER OG PRIORITETER FOR DE REGIONALE INITIATIVER

De regionale initiativer har i vid udstrækning hidtil fulgt en nedefra og op-tilgang, hvor hver region har fastlagt sin egne prioriteter. Denne frivillige tilgang har indebåret betydelige fordele, eftersom regionerne dermed har kunnet koncentrere sig om deres egne specifikke problemer. Den sydsydøstlige gasregion har f.eks. kunnet fokusere på spørgsmål, som vedrører forsyningssikkerhed som opfølgning på afbrydelsen af gasforsyningen i januar 2009.

Det har også været muligt at gennemføre pilotforsøg, så løsninger kan afprøves i en region, før de gennemføres andre steder. Løsninger til at afhjælpe problemer med volumenkobling mellem det danske og tyske elmarked har f.eks. bidraget til at opnå konsensus om fordelene ved volumenkobling.

Endelig har regionerne gennemført EU-foranstaltninger med en særlig grænseoverskridende dimension. Elregionerne har f.eks. arbejdet med at gennemføre kravene i retningslinjerne for håndtering af overbelastning. Den nordvestlige gasregion har arbejdet med at gennemføre krav om gennemsigtighed, som supplerer kravene i forordning (EF) nr. 1775/2005. Uden den regionale tilgang ville fremskridtene med gennemførelsen af EU-regler sandsynligvis have været mindre eller være gået langsommere.

Denne frivillige nedefra og op-tilgang har imidlertid også store ulemper, som man allerede var klar over fra starten⁸. Der er en risiko for, at forskellige regioner gennemfører forskellige løsninger på lignende problemer uden at der findes et klart perspektiv for integration fremover. Hvis hver region f.eks. opretter sit eget auktionskontor med egen struktur, forvaltning osv. uden nogen samordning med lignende strukturer i andre regioner, vil det på længere sigt kunne bringe virkeliggørelsen af det indre energimarked i fare.

Den undersøgelse, som Kommissionen havde fået udarbejdet, viste, at de regionale initiativer mangler et klart mandat, og det tillige med andre faktorer som bl.a. forvaltningen af de regionale initiativers begrænser de regionale initiativers evne til at udøve den tilstræbte nedefra og op-tilgang på den mest effektive måde.

De regionale initiativer bør derfor gives yderligere politiske retningslinjer i henhold til de principper, som angives i dette afsnit.

---

⁷ Se forordning (EF) nr. 714/2009 og forordning (EF) nr. 715/2009.

⁸ Dette er forklaringen på, at der udarbejdes årlige konsekvens- og konvergensrapporter.

Som overordnet princip bør gælde, at de regionale initiativer kun fokuserer på områder, hvor initiativerne har en klar merværdi. I betragtning af at ressourcerne er begrænsede, vil det være ønskeligt, hvis man koncentrerer arbejdet om et begrænset antal prioriteter, hvor der kan gøres store fremskridt.

Gennemførelse af EU's regelværk, herunder netværksregler

Tidligere har man inden for de regionale initiativer for el brugt meget tid på at gennemføre de dele af regelværket, som kræver samordning på tværs af grænserne (især overbelastninger på grænseoverskridende overførsler, tildeling af kapacitet på tværs af grænserne og gennemsigtighed). Trods de fremskridt, som er gjort, har de regionale initiativer endnu ikke ført til, at medlemsstaterne fuldt ud opfylder kravene i forordning (EF) nr. 1228/2003. Det er baggrunden for, at Kommissionen i juni 2010 indledte en overtrædelsesprocedure, hvor den opfordrede tyve medlemsstater til straks at gennemføre og anvende reglerne for det indre marked⁹. Første prioritet for de regionale initiativer bør derfor være at fremskynde korrekt gennemførelse af den anden energipakke¹⁰, dvs. de områder, der kræver samordning på tværs af grænserne.

I fremtiden vil de regionale initiativer måske komme til at spille en rolle ikke bare ved gennemførelsen af specifikke bestemmelser i selve den tredje energipakke, men også i forbindelse med gennemførelseslovgivning, som bygger på den tredje energipakke, dvs. nye bilag til forordningerne og netværksregler. Regler, som vedtages gennem komitologiproceduren, vil være juridisk bindende og en del af EU's regelværk. Eftersom procedurerne for godkendelse kan være langvarige, kan markedsintegration fremmes, hvis man inden for de regionale initiativer begynder at gennemføre de elementer i netværksreglerne, som kan forventes at være stabile i de sidste faser af godkendelsesforløbet. De regionale initiativer bør i så fald sikre, at tidlig gennemførelse ikke udelukker tilpasninger på et senere tidspunkt. Regionerne kan gennemføre grænseoverskridende aspekter af regelværket i forskellig tempo, forudsat at alle regioner overholder de lovbestemte frister for gennemførelse.

Tidlig gennemførelse i en region kan fungere som test af, hvordan nye regler bedst gennemføres, hvor lang tid der kræves, og hvilke praktiske forhindringer der skal overvindes. Erfaringerne hermed vil kunne lette og fremskynde gennemførelsen i andre regioner. Det arbejde, der hidtil er gjort i den central-vestlige elregion med hensyn til markedskobling og i den central-østlige elregion med hensyn til anvendelse af gennemstrømningsbaseret tildeling af transmissionskapacitet, er gode eksempler.

For at undgå, at forskellige regioner fortolker eller anvender bestemmelser i regelværket forskelligt eller på en måde, som vanskeliggør fremtidig integration med andre regioner, bør ACER aktivt overvåge, at reglerne og anden EU-lovgivning gennemføres på sammenhængende vis i alle regioner.

De regionale initiativer for el bør samlet arbejde mod målet om fuld markedskobling i hele EU senest i 2015. Markedskobling er en måde at fremme markedsintegration og opnå nemmere (og dermed hurtigere), hvis de lande, som endnu ikke har markedskobling, samarbejder regionalt for at kunne deltage i EU-markedskoblingen.

---

⁹ Pressemeddelelse IP/10/836 af 24. juni 2010.

¹⁰ Pakken består af direktiv 2003/54/EF, direktiv 2003/55/EF, forordning (EF) nr. 1228/2003 og forordning (EF) nr. 1775/2005.

For gassektoren skal det i forbindelse med diskussionerne om en målmodel for gasmarkedet undersøges, hvilken rolle markedskobling kan spille, når det gælder markedsintegration mellem balanceringsområder. Markedskobling bør være målet senest i 2015 og bygge på reguleringsmyndighedernes arbejde. Nødvendige skridt tages allerede i denne retning, som tildeling af kapacitet dagen inden og forbindelse af exit- og entrykapacitet, så der skabes en samlet "hub-to-hub"-kapacitet.

På elområdet vil den central-vestlige og den nordlige region have opnået fuld markedskobling i november 2010. De er dermed helt i front med hensyn til gennemførelsen.

Regionerne bør dog, f.eks. i Firenze- og Madrid-foraene, diskutere, hvordan markedskobling bør gennemføres på EU-plan. Hvordan markedskobling opnås, bør diskuteres snarest muligt for at undgå tekniske problemer på et senere tidspunkt.

b. Regionale spørgsmål: Investeringer i infrastruktur, regional balancering og forsyningssikkerhed

Hver region vil ud fra de særlige markedsforhold, der hersker i regionen, skulle arbejde med spørgsmål, der angår netop deres region, selvom disse spørgsmål på et tidspunkt også vil blive relevante for andre regioner. På baggrund af EU's overordnede energipolitik bør tre spørgsmål betragtes som prioriterede: regionale investeringer i infrastruktur, regional balancering og forsyningssikkerhed.

Kommissionen fremlægger sin vision for infrastrukturudviklingen i sin meddelelse¹¹ om "Forslag til prioriteringer på energiinfrastrukturområdet for 2020 – en plan for et integreret europæisk energinet", hvor den foreslår, at de regionale initiativer kan spille en afgørende rolle, når det gælder indkredsning af infrastrukturprioriteringer for deres respektive regioner og samordning af grænseoverskridende investeringer, først og fremmest i nye forbindelser. For at fremme grænseoverskridende investeringer skal investeringsbehovet fastslås klart og tydeligt, en passende lovgivningsramme gennemføres, og spørgsmål om planlægning og tilladelse løses. Når det gælder de lovgivningsmæssige aspekter af investeringsbeslutninger, har ACER en vigtig opgave med at fremme samarbejdet mellem lovgivende myndigheder. De regionale initiativer kan også fremme samarbejdet, eftersom de med støtte fra Kommissionen og ACER udgør en platform, hvor reguleringsmyndigheder, transmissionssystemoperatører, netværksbrugere og medlemsstater kan tage disse spørgsmål op. Desuden bør det fortsat være muligt at behandle disse spørgsmål i andre sammenhænge uden for rammerne af de regionale initiativer, hvis det er mere virkningsfuldt og effektivt for at fremme investeringer over landegrænserne.

Sådanne investeringer kan også have stor betydning for forsyningssikkerheden (som f.eks. investeringer, der muliggør fysisk omvending af strømningsretningen for gas). I forordningen om gasforsyningssikkerheden konstateres det, at der er behov for regionalt samarbejde.

Konsolidering af balanceringszoner kan være et andet omdrejningspunkt for de regionale initiativers arbejde afhængigt af, hvilket resultat diskussionerne om målmodellen for gasmarkedet fører til.

---

¹¹ Meddelelse KOM(2010) 677 af 17. november 2010, [http://ec.europa.eu/energy/infrastructure/strategy/doc/com\(2010\)0677_en.pdf](http://ec.europa.eu/energy/infrastructure/strategy/doc/com(2010)0677_en.pdf).

Endelig er det regionale samarbejde af afgørende betydning for at styrke nettenes integritet, undgå tekniske afbrydelser og strømsvigt og effektivt løse problemerne, når de opstår, med mindst mulig forstyrrelse for brugere og producenter.

c. Pilotforsøg

For spørgsmål, som endnu ikke er omfattet af retningslinjer og netværksregler, kan de regionale initiativer have en vigtig funktion, når det gælder afprøvning af nye ideer. Gennemførelsen af pilotforsøg vil med tiden kunne være startskuddet til udformning af nye bindende regler, f.eks. gennem nye netværksregler.

Regionale pilotprojekter kan være nyttige for at fremskynde udbygningen af intelligente net eller grænseoverskridende detailmarkeder. Inden for Det Europæiske Elnetinitiativ, som blev oprettet inden for rammerne af den strategiske energiteknologiplan (SET-planen), er opstillet en ramme, inden for hvilken det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet (ENTSO-E) har fremlagt en detaljeret køreplan for de kommende år. De regionale initiativer kan bidrage til gennemførelsen af F&U-projekter (se køreplanen¹²). Regionerne bør naturligvis selv kunne gennemføre pilotprojekter på andre områder afhængig af de regionale behov, som findes.

3. ANTAL AF REGIONER

Elregionerne blev fastlagt ved afgørelse 2006/770/EF, som ændrede retningslinjerne for håndtering af kapacitetsbegrænsninger i bilaget til forordning (EF) nr. 1228/2003¹³. Gasregionerne er ikke formelt fastlagt ved en bindende afgørelse. De er resultatet af en uformel høring mellem Kommissionen, reguleringsmyndigheder, transmissions-systemoperatørerne og andre berørte parter. Praksis har vist, at gasregionerne har gjort fremskridt uden en formel afgørelse om regionerne og deres opgaver.

Med hensyn til den fremtidige udvikling findes to løsningsmodeller. Den første løsningsmodel består i at fastlægge gasregionernes sammensætning og opgaver i en formel afgørelse. Hovedfordelen er, at man diskussioner og usikkerhed, og det vil mere præcist blive fastlagt, hvad der forventes af de berørte medlemsstater og deres aktører på energiområdet. Den anden løsningsmodel består i at beholde den uformelle definition af gasregioner, hvilket først og fremmest har den fordel, at sammensætningen af regionerne og deres opgaver er mere fleksibel over.

Ud over spørgsmålet om, hvilket instrument der skal anvendes for at definere regionerne, opstår også spørgsmålet om deres sammensætning. Sammensætningen af regionerne bør bestemmes med udgangspunkt i deres opgaver. Hvis målet med regionen er at gøre fremskridt i forhold til bestemte prioriteter, skal regionens udformning nødvendigvis være indrettet til dette.

Med hensyn til el tyder det på, at de eksisterende regioners udformning er velegnet til at gennemføre de prioriteter, som foreslås ovenfor, og der er ikke nogen grund til at ændre sammensætningen af de nuværende syv regioner. Når tilstrækkeligt med

---

¹² https://www.entsoe.eu/fileadmin/user_upload/library/news/EEGI_Implementation_plan_May_2010.pdf.

¹³ Kommissionens afgørelse af 9. november 2006 om ændring af bilaget til forordning (EF) nr. 1228/2003 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling, EUT L 312 af 11.11.2006, s. 59–65.

sammenkoblingslinjer er blevet udviklet til fysisk at forbinde de relevante regioner, vil det dog med tiden kunne vise sig at være hensigtsmæssigt at integrere regionen Frankrig-UK-Irland med den central-vestlige region og Østersøområdet med den nordlige region.

For gas findes der gode grunde til at omlægge den nuværende sydsydøstlige region. I undersøgelsen, som Kommissionen havde fået udarbejdet, konkluderes det, at: *"På grund af sin heterogene størrelse og forskellige interesser har regionen (sydsydøst) sandsynligvis lidt mere end andre under de ulemper, der er ved den frivillige og samarbejdsbaserede tilgang inden for de regionale initiativer, dvs. en vis løshed på det organisatoriske plan og manglende engagement"*. Eftersom udvikling af nye gasinfrastrukturer og nye samkøringslinjer er en vigtig forudsætning for virkeliggørelsen af det indre marked for gas og for sikring af forsynings sikkerheden, foreslår Kommissionen, at den nuværende sydsydøstlige region opdeles i tre nye gasregioner, som omfatter Østersølandene og de nordiske lande:

- Ny centralsydlig region: IT, AT, SK, SI, HU, RO, BG, EL
- Ny centraløstlig region: DE, PL, CZ, SK, AT
- Ny BEMIP-region: SE, FI, EE, LV, LT, PL, DE, DK.

Selvom en omlægning af regionen midlertidigt vil kunne gribe forstyrrende ind i regionens arbejde vedrørende driftsmæssige forhold, er det bedre, at strukturen bliver rigtig, og at nye og mere effektive regioner opbygges, selvom det kommer til at vare nogle måneder, i stedet for at fortsætte med en struktur, som ikke er hensigtsmæssig i forhold til de resultater, der ønskes opnået.

Der er også fordele ved at forbinde Italien med den nuværende sydlige region (som omfatter Frankrig og Den Iberiske Halvø), eftersom denne region blandt andet vil blive den vigtigste indgangsvej for naturgas fra Nordafrika. Denne ændring vil få en positiv effekt på likviditeten i denne nye sydlige region. Som overlappende land kan Italien være med til at sikre den nødvendige sammenhæng mellem begge sydlige regioner.

Ud over at arbejde med spørgsmål om markedets indretning og gennemførelse af EU's regelværk bør begge regioner koncentrere sig om at udvikle nye sammenkoblinger.

Udformningen og medlemskabet af den nuværende nordvestlige region synes at være passende og bør ikke ændres.

Det er vigtigt at understrege, at de regionale initiativer ikke bør udelukke andre former for samarbejde mellem transmissionssystemoperatører, reguleringsmyndigheder eller medlemsstater såsom North Seas Countries Offshore Grid Initiative, som er undertegnet af Tyskland, Det Forenede Kongerige, Frankrig, Danmark, Sverige, Nederlandene, Belgien, Irland og Luxembourg. Det forhold, at en medlemsstat indgår i en region, hindrer den ikke i at samarbejde med en eller flere medlemsstater fra en anden region, forudsat at dette samarbejde ikke er i strid med regionernes arbejde.

Som understreget af ERGEG er der også fordele ved, at regioner samarbejder om bestemte spørgsmål som f.eks. markedskobling mellem de centralvestlige og nordiske lande. Et sådant samarbejde bør dog ikke forsinke regionernes arbejde og resultater. Hvis en region går foran med et godt eksempel, bør de andre regioner følge dette eksempel (under hensyntagen til i givet fald regionale forhold).

Det må forventes, at antallet af regioner og deres sammensætning med tiden igen vil skulle ændres. Regionerne vil i det mindste teoretisk set først være rigtig vellykkede, når de ikke længere behøves.

På Firenze- og Madrid-foraene kan man regelmæssigt vurdere regionernes arbejde og sammensætning.

4. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE FORVALTNINGSPRAKSIS

1. De enkelte regioners struktur

De regionale initiativers nuværende forvaltningsstruktur udgøres af tre organer. I hver region findes en regional samordningskomité, som omfatter alle nationale reguleringsmyndigheder i regionen. Den regionale samordningskomité fungerer som en overordnet koordinator for regionens opgaver og fungerer som leder og strateg. Gennemførelsesgruppen er sammensat af nationale reguleringsmyndigheder og de vigtigste berørte parter. Den stiller forslag og giver tilsagn om at vedtage konkrete tiltag som svar på de prioriterede spørgsmål, som er udpeget af den regionale samordningskomité. Endelig er der gruppen af berørte parter, som består af alle berørte parter.

Undersøgelsen vedrørende de regionale initiativer viste, at der er behov for mere politisk vejledning. Ofte er forudsætningen for, at de regionale initiativer kan gøre fremskridt, at regeringerne deltager i arbejdet, så det nationale regelværk kan ændres, og de kan bidrage med politisk støtte, f.eks. til grænseoverskridende infrastrukturprojekter. Hvis medlemsstaterne deltager i arbejdet, vil det også kunne minimere risikoen for, at der skabes mange forskellige fora af medlemsstaterne i form af tilfældige strukturer uden for de regionale initiativer.

ACER bør fra begyndelsen spille en aktiv rolle inden for de regionale initiativer for at sikre et effektivt og sammenhængende arbejde regionerne imellem.

Også Kommissionen skal på baggrund af sin opgave med at fremme virkeliggørelsen af det indre marked for energi og i sin egenskab af vogter over traktaterne og EU's regelværk give politisk vejledning. Kommissionen skal kunne fremlægge forslag angående alle nye opgaver, som en region skal tage på sig.

Forvaltningen af de regionale initiativer kan styrkes ved at nedsætte en regional styringskomité, som omfatter ACER, Kommissionen, medlemsstaterne og reguleringsmyndigheder fra regionen, og den suppleres med den regionale samordningskomité og udvides med ACER og Kommissionen. Den regionale styringskomité's arbejde vil få to opgaver: for det første at fremme og udvikle regionalt samarbejde og understøtte den arbejdsplan for regionen, som den regionale samordningskomité skal udarbejde under hensyntagen til ACER's arbejdsplan, ved at identificere følgerne for de politiske mål om forsyningssikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed. For det andet at skabe fremdrift i gennemførelsen af netværksregler på baggrund af de regionale initiativers nye rolle med at lette gennemførelsen og tilskynde til tidlig gennemførelse af andre projekter såvel som infrastrukturudvikling på regionalt plan. Den regionale styringskomité kan på højt niveau sætte fornyet skub i gennemførelsen, når problemer opstår. Reguleringsmæssige spørgsmål vil forsat henhøre under den regionale samordningskomité.

Hvis det er formålstjenligt, kan den regionale samordningskomité og den regionale styringskomité afhængigt af, hvilke emner og projekter det drejer sig om, indbyde transmissionssystemoperatører, elbørser eller andre berørte parter til at deltage i deres møder. Inddragelse af industrien tidligt i forløbet kan sikre, at strategiske og politiske beslutninger er praktisk gennemførlige, og samtidig kan man løse problemet med, at berørte parter inddrages for sent i processen, hvilket blev nævnt i Kommissionens undersøgelse.

For at supplere den regionale samordningskomité og den regionale styringskomité bør gennemførelsesgruppen og gruppen af berørte parter fortsætte med at fungere som hidtil.

2. Forvaltning og sammenhæng på tværs af regioner

Det er ikke kun vigtigt, at der er en klar forvaltningsstruktur i regionerne, det er også vigtigt at sikre sammenhængen i regionernes arbejde. ERGEG har hidtil regelmæssigt offentliggjort konsekvens- og konvergensrapporter, men det er uklart, i hvilket omfang regionerne følger op på rapporterne.

Sammenhængen i de forskellige regioners arbejde skal i første omgang tilvejebringes gennem oppefra-og-ned-vejledning, som konkret gives i form af retningslinjer og netværksregler. I elsektoren udgør disse en gennemførelse af den referencemodel, som blev udviklet af ERGEG's rådgivende ad hoc-gruppe (AHAG). Derudover skal det kontrolleres, at gennemførelsen af netværksregler på tværs af regionerne er konsekvent. Hvis regioner arbejder med spørgsmål, som (endnu) ikke er taget op i netværksregler, er der behov for overordnet vejledning, så man ikke bringer virkeliggørelsen af det indre energimarked i fare.

For at sikre sammenhængen på tværs af regionerne er der ikke behov for at oprette en yderligere struktur. For det første er det i både gas- og elregionerne et frivilligt valg, når visse medlemsstater indgår i flere end én region. Det gør, at disse medlemsstater automatisk kommer til at garantere sammenhængen, så det ikke er nødvendigt at gennemføre forskellige løsninger ved forskellige grænser. For det andet spiller ACER en vigtig rolle i denne sammenhæng ud over den politiske styring, som Kommissionen bidrager med gennem bl.a. sin deltagelse i den nye regionale styringskomité. Firenze- og Madrid-foraene er sammensat af Kommissionen, ERGEG/ACER, de europæiske netværk af transmissionssystemoperatører (ENTSO'er), de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaterne og industriens brancheorganisationer, så de også kan være platforme for tilvejebringelse af politisk vejledning og overvågning af sammenhængen. Endelig bør der udarbejdes arbejdsprogrammer for næste år eller de kommende år. Arbejdsprogrammet skal sendes til ACER, som bedømmer, om regionens arbejdsprogram stemmer overens med andre arbejdsprogrammer, retningslinjer og netværksregler. Er det ikke tilfældet, underretter ACER Kommissionen, så den kan vedtage bindende regler for det eller de pågældende arbejdsprogrammer i henhold til sidste punktum i artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 713/2009. Denne revisionsfunktion for ACER bør nævnes i ACER's arbejdsprogram. Ifølge artikel 7, stk. 3, i forordningen vedrørende ACER er det en af ACER's opgaver at opstille en ramme, som de regulerende myndigheder kan arbejde inden for. ACER har desuden til opgave at overvåge det regionale samarbejde mellem transmissionssystemoperatørerne (artikel 6, stk. 9, i ACER-forordningen). Det synes derfor hensigtsmæssigt, at ACER fra og med marts 2011 overtager ERGEG's opgave med at samordne de regionale initiativer. Netop som ERGEG gør i dag, vil ACER få brug for hjælp fra de nationale reguleringsmyndigheder, som er medlemmer af ACER, og som fungerer som drivkraft bag de regionale initiativer.

Det er endvidere vigtigt, at de regionale initiativer passer ind i ACER's overordnede arbejde.

5. VEJEN FREM

I denne meddelelse fremlægges en vurdering af arbejdet inden for de regionale initiativer og deres bidrag til virkeliggørelsen af det indre marked for energi fem år efter, at de blev oprettet. Der er beskrevet mulige indfaldsvinkler for en revision af deres rolle, præcisering af medlemskabet og forbedring af deres effektivitet. De regionale initiativer er en vigtig etape på

vejen mod et reelt integreret indre energimarked og spiller dermed en nøglerolle i udformningen af EU's fremtidige energipolitik og opbygningen af et integreret energinet, som er tilpasset behovene i de kommende årtier.

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet, Rådet og alle berørte parter til at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de politiske retningslinjer, som fremføres i denne meddelelse (senest den 15. februar 2011).

Kommissionen vil i andet halvår af 2011 på baggrund af de indkomne svar overveje eventuelle lovgivningsinitiativer eller politiske initiativer for at styrke det regionale samarbejde.